

POWMIATOWAĆ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ować); pierwsze a jasne.

praet 3 sg m powmiatował. ◇ [3 pl m pers powmiatowali.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. błędnie: powmiatali.

Wrzucić wiele [co (pl)]

*powmiatować w co: A przekop on w który powmiatował [proicere fecerat] Izmáel trupy onych mężów które był pobił dla Godoliaśzá/ był przekop który dał wybrać Krol Afá *BibRadz Ier* 41/9.*

*[Zwrot: »powmiatować do ognia«: Prawdác iest Pánie/ ze Krolowie AlfiryiŃcy poborzyli pogány y ziemie ich. Y powmiáthowáli Bogi ich do ognia [posuerunt deos eorum in ignem] *BibRadz 4. Reg* 19/18 (*Linde błędnie: powmiatali.*)]*

Synonim: wrzucić.

Formacje współrdzenne cf MIOTACĆ.

ALKa